

- ΜΒ'. Περὶ τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Σπυρίδωνος, Νικολάου, καὶ Παρθενίου. 161.
- ΜΓ'. Ως οἱ Ἀρειανοὶ Εὐσέβιος καὶ Θεογόνιος, βιβλίον μετανοίας δόντες, τὰς ἴδιας Ἐκκλησίας ἀπέλαχον, τοὺς ἐν αὐταῖς χειροτονηθέντας ἐκβεβληκότες. 168.
- ΜΔ'. Ω; μετὰ Ἀλεξανδροῦ Ἀθανάσιος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπιβαίνει θρόνου· καὶ περὶ τῆς ἐκ νέου ἀγωγῆς αὐτοῦ· καὶ ὡς αὐτοδίδακτος ἦν ἵερος· καὶ φιλούμενος τῷ μεγάλῳ Ἀντωνίῳ· καὶ περὶ τῆς τῶν Ἀρειανῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλης. 172.
- ΜΕ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης συνόδου, ἢ καθεῖλε τὸν μέγαν Εὐστάθιον· καὶ τῶν μετ' αὐτὸν γενομένων ἐπισκόπων. 176.
- ΜΤ'. Περὶ τῶν Ῥώμης καὶ Ἱεροσολύμων· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρειανῶν καὶ Μελιτιανῶν. 181.
- ΜΖ'. Ως ἐπανεκλήθη Ἀρειος, τῇ ὅρθῃ πίστει δῆθεν συνθέμενος. 184.
- ΜΠ'. Ως Ἀθανάσιος τὸν Ἀρειον μὴ δεξάμενος, κατηγορίας ὑπέστη παρὰ Ἀρειανῶν καὶ Μελιτιανῶν. Καὶ περὶ τῆς Ἀρσενίου περιβοήτου χειρός. 189.
- ΜΘ'. Περὶ τῆς ἐν Τύρῳ κατὰ Ἀθανασίου γενομένης συνόδου· καὶ ὡς τὰς αὐτοῦ κατηγορίας ψευδεῖς ἀπήλεγχεν Ἀθανάσιος. 193.
- Ν'. Περὶ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ· καὶ ἐπιστολὴ τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης σύνοδον· καὶ ὡς ὑπερόριος ἐγένετο Ἀθανάσιος. 200.
- ΝΑ'. Ως Ἀρειος ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν γενόμενος, πράγματα ἐκίνησεν Ἀλεξανδρῷ τῷ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ὡς διερήφαγη ταῖς ἐκείνου εὐχαῖς· καὶ δῆπος τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἰστορεῖ Ἀθανάσιος. 203.
- ΝΒ'. Περὶ τῶν μετὰ ταῦτα γεγενημένων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ περὶ τοῦ νόμου, δὴ βασιλεὺς κατὰ πασῶν ἔθετο τῶν αἰρέσεων. 212.
- ΝΓ'. Περὶ τῶν κατὰ Μάρκελλον, δὲ Ἀγκύρας τῆς μικρᾶς· Γαλατίας ἐπίσκοπος· ἐγεγόνει· καὶ περὶ Ἀστερίου τοῦ σοφιστοῦ. 213.
- ΝΔ'. Περὶ τῆς τελευτῆς καὶ διαθήκης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίου. 217.
- ΝΕ'. Περὶ τῆς κηδείας αὐτοῦ· καὶ οἷος ἦν τὸ θύσιος καὶ τὴν πλάσιν τοῦ σώματος. 220.

ΒΙΒΑΙΟΝ Θ.

- Α'. Προοίμιον τῆς τοῦ τόπου διῆς ἐκθεσεως· δόσα ἐντὸς περιέξει. 222.
- Β'. Ως οἱ περὶ τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον τὸ Ἀρειον δόγμα συνιστᾶν ἔθελοντες διὰ τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου ταραχῆς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκίνησαν. 223.
- Γ'. Ως Ἀθανάσιος ἐκ τῶν Γαλλιῶν ἐπανήκει σὺν ἐπιστολῇ τοῦ Καισαρος Κωνσταντίου· καὶ ὡς ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος· καὶ περὶ Ἀκακίου, δὲ διάδοχος Εὐσέβιος τοῦ Παυρίλου ἐγένετο. 225.
- Δ'. Ως Ἀλεξανδροῦ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Παύλος καὶ Μακεδόνιος παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ἀρειανῶν τὸν θρόνον ἐλάμβανον· καὶ ὡς μετὰ Παύλου ὑπερορίου γενόμενον, ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον καθίστατο. 229.
- Ε'. Ως Εὐσέβιος ἐν Ἀντιοχείᾳ σύνοδον ἐργασάμενος, ἐτέραν ἐκθεσιν πιστεως ὑπηγόρευσε· καθεῖλε δὲ καὶ τὸν πολὺν Ἀθανάσιον· ἔτι δὲ καὶ περὶ Εὐσέβιον τοῦ Ἐμιστηνοῦ. 232.
- Ϛ'. Ως Ἀθανασίου ἐκβεβληθέντος, Γρηγόριος μετὰ στρατιωτικῆς φάλαγγος τὴν Ἐκκλησίαν κατέσχε· καὶ περὶ Ιουλίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου· καὶ ὡς ἐγκλέπινε περὶ Ἀθανασίου. 237.
- Ζ'. Ως μετὰ Εὐσέβιον πάλιν ὁ Παύλος τὸν θρόνον ἐλάμβανεν· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ Μακεδόνιον προεβάλλυντο· καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ στρατηλάτου Ἐρμογένους· καὶ ὡς ἐκτιλάθη πάλιν ὁ Παύλος. 240.
- Η'. Ως Ἀθανάσιος καὶ Παύλος, γράμμασιν Ιουλίου ὀχυρωθέντες, τοὺς ἴδιους θρόνους ἀπέλαβον. 241.
- Θ'. Ως δὲ βασιλεὺς Παύλον διὰ Φιλίππου τοῦ Ἐπάρχου ἐξορισθῆναι ἐποίησε· Μακεδόνιον δὲ ἐνεθρόνισε· φυγὴ δὲ ἐχρήσατο Ἀθανάσιος. 244.
- Ι'. Ως δὲ Ῥώμης Ιούλιος τοῖς Ἐρύσις τῶν ἐπισκόπων ἐγραψε, πεμφθῆναι τινας λόγους ὑπὲρ Ἀθανασίου καὶ Παύλου διώσοντας· καὶ ὅσα ἔγραψε Κωνσταντίρ τῷ ἀδελφῷ ὁ τῶν Ἐσπεριῶν βασιλεὺς Κιώνστας· καὶ ὅτι οἱ ἐλθόντες ἐτέρχην ἐκδοσιν πιστεως ὑπηγόρευσαν. 248.
- ΙΑ'. Ως τῆς Εσπέρις καὶ Ἔω διαστάσης περὶ τὸ δόγμα τῆς πιστεως ἐπὶ τρισὶν ἐτεσιν εἰ-

